

Blog jako narzędzie komunikacji

Blog może być dobrym narzędziem komunikacji z: uczniami i uczennicami, ich rodzicami oraz innymi nauczycielami. Oto kilka przykładów:

1. Komunikacja z rodzicami, czyli budujemy zaufanie.

- ❖ Komunikacja z rodzicami nie zawsze przebiega tak, jak byśmy sobie tego życzyli – trudno też dziwić się rodzicom, jeśli w większości przypadków ogranicza się ona do uwag do zachowania ich podopiecznych, konieczności kolejnych wydatków i wyników egzaminów oraz testów. Dlatego blog jest wyjątkowym miejscem, gdzie Twój komunikat jest pozytywny: „to są ciekawe zajęcia, które prowadzę z moimi zdolnymi uczniami”.
- ❖ Wykorzystaj blog do pokazania, czym się zajmujecie, zwrócenia uwagi na projekty, które realizujecie, pozalekcyjne inicjatywy, wysiłek i pasję, jaką wkładasz w swoje obowiązki. Łatwiej będzie Ci zmotywować uczniów, których rodzice sami utwierdzają w przekonaniu o wartościowości Twoich zajęć. Poza tym budujesz w ten sposób prestiż swojego zawodu – dajesz dowody na to, ile zaangażowania i wysiłku wymaga.
- ❖ Możesz też wykorzystać blog, by włączyć rodziców w życie szkoły i zaangażować w Twoje zajęcia. Poprzez blog dajesz im sygnał, że mogą się zaangażować w edukację swoich dzieci i że traktujesz ich jako sprzymierzeńców. Planujesz wziąć z podopiecznymi udział w konkursie informatycznym, ale potrzebujesz dodatkowego opiekuna na wyjazd? – to dobry moment, żeby zaapelować do rodziców. Będzie Ci łatwiej, jeśli już teraz śledzą Wasze poczynania na blogu.

2. Dialog z uczniami, czyli jesteśmy w kontakcie.

- ❖ Przestrzeń wirtualna daje nam możliwość pozostawiania z uczniami w kontakcie i budowania z nimi dobrej relacji w czasie pozalekcyjnym.
- ❖ Możemy wykorzystać bloga jako wirtualną tablicę ogłoszeń za pośrednictwem, której komunikujesz się z całą klasą – umieszczamy tu materiały niezbędne do wykonania zadań zleconych do domu, dodatkowe źródła informacji dla uczniów/nnic szczególnie zainteresowanych danym tematem, ankiety i linki do ciekawych materiałów multimedialnych (np. filmów). Na blogu możemy zarówno raz jeszcze krótko wyjaśnić materiał omawiany na ostatnich zajęciach (np. dla uczniów, którzy byli nieobecni), jak i zaproponować materiał przygotowujący do kolejnych zajęć np. realizowanych w formule Odwróconej Lekcji.
- ❖ Ale blog może być też przestrzenią dyskusji z poszczególnymi uczniami na którą nie znaleźliśmy czasu w trakcie zajęć np. poprzez umożliwienie zamieszczania swojej opinii w komentarzach. Może się okazać, że uczniowie którzy zachowują milczenie w trakcie zajęć speszzeni obecnością kolegów i koleżanek w przestrzeni wirtualnej chętnie dzielą się swoimi spostrzeżeniami.
- ❖ Blog daje też okazję, by budować zrozumienie dla działań nauczyciela – pokazując uczniom, że nauczanie jest naszą pasją, a nie jedynie źródłem utrzymania zyskujemy szacunek dla naszych wysiłków i uwiarygodniamy swoje deklaracje dot. wartości edukacji w oczach podopiecznych.

3. Sieć kontaktów, czyli poznajmy się.

- ❖ Dla polityków i publicystów blog jest często narzędziem autopromocji. To sposób, by przedstawić siebie jak największej grupie osób i jednocześnie mieć dość dużą (np. w porównaniu z wywiadami na żywo) kontrolę nad własnym wizerunkiem. Czytelnikami blogów na platformie blogiceo.nq.pl nie są przypadkowi ludzie, ale osoby zainteresowane edukacją, pracujące w szkole lub ośrodkach doskonalenia nauczycieli, rodzice i uczniowie. Dlatego wielu nauczycieli/lek wykorzystuje blogi do nawiązywania kontaktów zawodowych z osobami o podobnych zainteresowaniach. Poznając innych ludzi, którzy również zajmują się kształceniem w obszarze TIK można nie tylko wymienić się doświadczeniami, pomysłami i przemyśleniami, ale też informacjami o ciekawych warsztatach, szkoleniach, konferencjach, kursach doszkalających, repozytoriach zasobów edukacyjnych (np. scenariuszy) i artykułach.
- ❖ Poza tym Koduj z Klasą pomyślane jest jako sieć osób – edukatorów – współpracujących na rzecz systemowej zmiany w szkole. Przedstawiając się na blogu, rezygnując z anonimowości wzmacniamy innych w tym dążeniu. Możemy wskazać ta-i-ta osoba pokazuje, że można uczyć programowania w szkole i to w sposób ciekawy dla uczniów. Nieanonimowy przekaz motywuje inne osoby do zaangażowania się w podobne projekty. Ułatwia też nawiązywanie kontaktów na innych wydarzeniach – jesteśmy grupą o tak specyficznych zainteresowaniach, że wcześniej czy później spotkamy się na szkoleniu, konferencji lub warsztacie...